

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.154/2013/5.szám

A Kúria a Nagyné Dr. Márton Veronika pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogi ügyintéző által képviselt Kormányhivatal Rehabilitációs Szakigazgatási Szerve alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságon 4.M.1006/2012. szám alatt indított és 2012. december 13. napján kelt 4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Munkaügyi Bíróság 4.M.1006/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a felperes 2012. február 21-i igénybejelentése alapján - a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmt.) 2. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásával - 2012. január 1-jétől rokkantsági ellátást állapított meg. A másodfokú társadalombiztosítási szerv az ellátás 2011. augusztus 1-jével történő megállapítására irányuló fellebbezést az Mmt. 30. § (1) bekezdése alapján elutasította, az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálatát azért kérte, mert a megelőző, 2011. április 14-én benyújtott rokkantsági nyugdíjigényét elutasító társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti perben a kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye alapján megállapítást nyert, hogy az össz-szervezeti egészségkárosodása 2011. október 28-tól 51%, így a III. csoportú rokkantsági nyugdíjra az Mmt. 11. § (1) bekezdése és 30. § (5) bekezdés bb) pontja alapján 2011. augusztus 1-jétől fennáll a jogosultsága.

A munkaügyi bíróság a keresetet az Mmt. 2. § (1) bekezdése, 11. § (1) bekezdése, 29. § (2) bekezdése, 30. § (1), (3) és (5) bekezdés bb) pontjai alkalmazásával elutasította. Az ítéleti érvelés szerint az ellátás megállapításához a jogosultsági feltételek fennállása szükséges, az Mmt. 2. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek pedig - a felperes által hivatkozott orvosszakértői vélemény szerint is - csak 2011. október 28-ától álltak fenn. Mivel a felperes 2012. január 1. után nyújtotta be igényét, rokkantsági nyugdíj pedig az Mmt. 30. § (1) bekezdése szerint 2012. január 1-jétől már nem volt megállapítható, ezen ellátásra az ellátás feléledése címén sem szerezhette a jogosultságot.

A bíróság kiemelte, hogy az Mmt. 30. § (5) bekezdés bb) pontja alkalmazhatóságának feltétele, hogy a kérelmező a 2011. december 31-én folyamatban lévő ügyében a (3) bekezdés szerinti nyilatkozatát fenntartsa. A felperesnek 2011. december 31-én nem volt folyamatban lévő ügye, az a körülmény, hogy a korábbi perben a bíróság a felperes keresetét elutasította, nem teremtett olyan folyamatban lévő ügyet, amelynek alapján az Mmt. e rendelkezése alkalmazható. Rokkantsági ellátást a 2012. január 1-jén hatályba lépett Mmt. alapján e naptól lehetett megállapítani [29. § (2) bekezdés]. Az alperes mindezek miatt jogszabálysértés nélkül határozta meg a rokkantsági ellátás folyósításának kezdő időpontját 2012. január 1. napjában, a megelőző időre pedig a felperes sem rokkantsági nyugdíjra, sem rokkantsági ellátásra nem válhatott jogosulttá.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel az Mmt. 30. § (5) bekezdés b) pontja megsértésére hivatkozva. Álláspontja szerint a munkaügyi bíróságnak az ellátásra való jogosultsága 2011. augusztus 1-jétől való fennállására tekintettel a társadalombiztosítási határozatokat hatályon kívül kellett volna helyeznie és az alperest új eljárásra kellett volna utasítania. Az egészségi állapotában 2011. október 28-ától fennálló 50%-os mértékű károsodás megállapítása a jogosultsága fennállását megalapozza, a jogszabályok módosítása azt nem érinthette, mivel a korábbi eljárást még az akkor hatályban volt jogszabályok alapján indította. Mindezek miatt ügyében az Mmt. 30. § (5) bekezdés b)

pontja alkalmazható, a 2012. január 1-jétől hatályba lépett törvények viszont nem, mert azoknak nincs visszamenőleges hatályuk.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az Mmt. 30. § (1) bekezdése szerint 2012. január 1-jétől rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rehabilitációs járadék, rendszeres szociális járadék, átmeneti járadék, bányász dolgozók egészségkárosodási járadéka nem állapítható meg. A 30. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a 2011. december 31-én folyamatban lévő ügyekben a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a kérelmezőt tájékoztatja a jogszabályok megváltozásáról, és nyilatkoztatja arról, hogy az e törvény szerinti ellátások tekintetében a kérelmét fenntartja-e. Annak a személynek, aki az e törvény szerinti ellátások tekintetében a kérelmét nem tartja fenn, a 2012. január 1-jét megelőzően igényelt ellátását - a jogosultsági feltételek fennállása esetén - a 2011. december 31-éig terjedő időtartamra kell megállapítani.

Az Mmt. 30. § (5) bekezdés a) pontja, valamint a b) pont bb) alpontja szerint, ha a kérelmező a (3) bekezdés szerinti nyilatkozatában a kérelmét fenntartja, és 2011. december 31-éig a komplex minősítést nem végezték el, a jogosultsági feltételek fennállása esetén

a) a 2012. január 1-jétől terjedő időszakra rokkantsági ellátást vagy rehabilitációs ellátást kell megállapítani,

b) a 2011. december 31-éig terjedő időszakra

bb) III. csoportos rokkantsági nyugdíjat kell megállapítani, ha a kérelmező tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, vagy egészségi állapota alapján tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, azonban a komplex minősítés szakmai szabályairól szóló rendeletben meghatározott egyéb körülményei miatt foglalkozási rehabilitációja nem javasolt.

A Kúria eljárása során abból indult ki, hogy a társadalombiztosítási szervek a felperes 2012. február 21-én előterjesztett igénybejelentéséről hoztak határozatot, amelyben 2011. október 28-tól az Mmt.-vel bevezetett új ellátások (rehabilitációs, illetve rokkantsági ellátás) megállapítását kérte. A határozatokat a perben a felperes az ellátás megállapításának kezdő időpontja téves meghatározása miatt, az Mmt. 11. § (1) bekezdése és 30. § (5) bekezdés b) pont bb) alpontja megsértése miatt vitatta. A perben nem merült fel adat arra nézve, hogy a felperes ezt megelőzően, 2012. január 1. előtt a 2011. október 28-

tól fennálló össz-szervezeti egészségkárosodása alapján, vagy ettől függetlenül olyan rokkantsági nyugdíj iránti igénybejelentést, amelynek elbírálása 2011-ben nem történt meg, előterjesztett volna. Az 51%-os egészségkárosodási mértéket a korábbi perben kirendelt igazságügyi szakértő a felperes 2011. április 14-i igénybejelentését elbíráló társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálata iránti perben állapította meg, amely perben a felperes keresete azért került elutasításra, mert az igénybejelentéskor hatályos jogszabályban [a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 36/A. § (1) a) pont] írt, az egészségkárosodásra vonatkozó feltétel a határozatok meghozatalakor nem, csupán később (2011. október 28.) teljesült.

A fentiek alapján a munkaügyi bíróság helyesen állapította meg ítéletében, hogy a felperesnek 2011. december 31-jén nem volt folyamatban a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek előtt olyan ügye, amely - az Mmt. 30. § (3) bekezdése alapján - egy korábbi kérelemnek az új ellátások tekintetében való fenntartásáról való nyilatkozattételre való felhívását indokolta volna; a felperes maga sem állította, hogy ilyen nyilatkozatot tett volna.

A munkaügyi bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a felperes ügyében az Mmt. 30. § (5) bekezdés b) pontja nem volt alkalmazható. Az Mmt. ezen átmeneti, a 30. § (3) bekezdésére visszautaló szabálya azon személyek igényérvényesítéséről rendelkezik, akiknek 2011. december 31-én folyamatban lévő ügyük volt, komplex minősítésüket 2011. december 31-ig nem végezték el és a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv felhívása alapján az Mmt. hatályba lépése előtti igénybejelentésüket módosították (az Mmt. által bevezetett új ellátásokra nézve tartották azt fenn). Miután a felperes - a fentiek szerint - nem tartozott ebbe a körbe, esetében az Mmt. 30. § (5) bekezdését nem lehetett alkalmazni, így III. csoportos rokkantsági nyugdíjat az új szabályozás alapján nem követelhetett. A felperes a 2012. február 21-én kelt igénybejelentése útján az Mmt. szerinti új ellátásokra szerezhette (és szerzett is) jogosultságot, rokkantsági nyugdíj az Mmt. 30. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján 2012. január 1-től nem volt igényelhető. A felperes a 2011. október 28-tól megállapított egészségkárosodása alapján akkor lett volna jogosult a korábbi szabályozás [Tny. 36/A. § (1) bekezdés] szerinti feltételekkel rokkantsági nyugdíj címén ellátásra, ha erre vonatkozó igényét a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnél 2011. december 31-ig előterjeszti és azt elbírálják, illetőleg ha ebben az időpontban rokkantsági nyugdíj tárgyában folyamatban lévő ügye van, amely eljárásban a korábbi igénybejelentését módosító nyilatkozatot nem tesz.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti az Mmt. 30. § (5) bekezdését, ezért azt - a Pp. 275. § (3)

bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria e tárgyban a Pp. 78. § (2) bekezdése értelmében mellőzte a határozathozatalt.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-a, a felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. február 26.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pat assyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő